Swedish Mission, Barhaj, Distr. Gorakhpur, U.P. India.

den 31 augusti 1947.

Kära vänner!

Guds rika frid!

Jag har många gånger tänkt skriva till Er, och nu ska jag försöka låta det bli handling. Det är nästan omöjligt att få tid till den brevskrivning man vill ha gjord. Det är också mycket, mycket annat man skulle vilja göra, men som man ej hinner med. Tiden ilar iväg alldeles för fort, och man har alltid den känslan, att man har så kort tid kvar att verka. Och ändå tycker man, att så litet väsentligt blir gjort. F.n. skulle jag likom försöka vila mig litet, ty jag har influensa, och så har jag svårt med min ischias alltemellanåt denna regntid. Så föll jag häromdan och slog bägge knäna, och nu har jag fått var i såret på vänstra knäet, därtill har jag ett elakt utslag. Något tropiskt elände, som jag haft en lång tid. Nu tar jag en sulfakur för att försöka bli av med utslaget och så få bukt med såret på knäet. Men jag mår väldigt illa av det, så det är inte så lätt att få någon inspiration eller något sammanhang i vad man skriver. Myggorna gör också sitt till att distrahera en. De är omöjliga både natt och dag nu. Ett särskilt svårt myggår. De pinar oss, så vi kan knappast äta på kvällarna

Det har varit väldigt varmt och tryckande några dar. I går tyckte man, att man skulle förgås. Det var väl mycket för att jag hade feber också. Jag fick byta flera gånger, och när jag tog av mig kläderna, så droppade det av dem på golvet. När det är så där varmt, och man dricker ett glas vatten, så är det som om vattnet sprutade ur en på en gång. Detta är ej en överdrift. I natt började det med åskväder, och fram emot morron blev det svalt. Det gick ner tio grader celsius sen i går. Och det var så mörkt, när vi skulle dricka te, att vi måste tända ljus. Det hällregnade och åskan slog ned härintill. Karin föll omkull på verandan, och pojkarna föll omkull i skolhemmet av den väldiga kraften, men ingen blev skadad. Sedan blev det riktigt skönt. Vi har väl ett par mån. kvar av värme för denna gång. Något har vi väl kvar av regntiden också.

Många är sjuka i influensa och malaria just nu. I vårt lilla dispensery" har vi mellan 30 och 50 patienter om dagarna. Dessutom är det en hel del här på stationen, som ska ha medicin och tillsyn . Karin har hand om dispensären, och jag har hand om skolpojkarna och stationens folk, och så har jag hand om pojkarnas kläder o.s.v. Så har jag kvinnomötena och en del andra möten ibland. Ibland går vi ut med bibelkvinnorna, men det är ej så ofta vi hinner göra det. William har varit borta kolossalt mycket. Mycket av hans tid går åt till att fara till olika myndigheter på olika platser. Man får snart icke göra något utan myndigheternas tillåtelse. Det är stora svårigheter i Indien nu för tiden. Det är endast en tidsfråga, när Indien blir stängt helt och hållet för missionärer. Kina är nu stängt, som det synes. Sandbergs har skrivit och bett att få komma och hälsa på oss på hemvägen till Sverige. Och jag tycker, att vinden börjar sjunga avskedshymner i träd och buskar för oss. Det är så vemodigt, men vi får lyfta upp våra huvuden, ty vår förlossning nalkas. Halleluja! —Det har kommit ut en lag här nu, att inga utom med. doktorer och diplomerade lärare får komma hit som missionärer. Någon familj har redan blivit hemskickad.

En av de bästa missionärsfamiljerna i Amerikanska Baptistmissionen i Assam. De fick sex veckor på sig. Inga gamla får komma tillbaka, som ej ha nämnda examina. Jag talade med en engelsk kvinnlig missionsläkare för lite sedan. Hon sa, att de vill inte ha dem heller kvar. Så de ränske hittar på något , så att vägen blir stängd för dem också. Ja, det andade mig, att det ej var mer bevänt med religionsfriheten, som Neru talat om, och som det skrivits så stort om i tidningarna både här och hemma i Sverige och andra länder. Men tiden efter detta är kort. Hedningarnas tider är snart slut. Natten kommer, då ingen kan verka. Men Jesus, vår Frälsare och Konung, kommer också mycket snart. De, som gått hem till Herren, har endast tidrunnit oss likt stycke före oss. Är det detta en stor tröst för många av oss? Jo, det är en stor hugsvalelse för själen i detta. Tack och lov!

Bed mycket för oss! Vi önskar och beder till Gud, att vi ska få vara med om en väckelse bland våra kristna, innan vi måste lämna Indien. Hjälp oss att bedja därom. Mana dem på Missionsskolan och i den kommande bibelskolan att allvarligt bedja för denna sak!

Hoppas Ni alla mår bra. Tänk om någon av er skulle vilja skriva några rader. Det skulle vara ett gott tecken på hälsning från er. Nu är alla med Era familjer varmt hälsade av oss. Gud välsigne er alla med rik nåd och kraft.

Er tillsvidare syster i Herren

Ginborg Edvardsson.